

CV-ji ustvarjalk:

Irena Tomažin Zagoričnik (1979, Ljubljana) je zaključila študij filozofije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Večinoma deluje in ustvarja v gibalno-gledaliških predstavah ter znotraj eksperimentalne improvizirane glasbe. Doslej je naredila šest avtorskih predstav: plesni prvenec *Hitchcockove metamorfoze* s skladateljem Mitjem Reichenbergom (2001), *solo Kaprica* (2005), ki je bil že bolj osredotočen na glas, tega pa je še intenzivneje razvila v kasnejših predstavah. Leta 2006 je predstavila na festivalu Mesto žensk remake predstave *Kaprica* z naslovom *(S)pozaba kaprice*, sledila je *Kot kaplja dežja v usta molka* (2008), za katero je na festivalu Gibanica 2009 prejela posebno pohvalo žirije kot obetavna koreografinja. Leta 2010 je nastala predstava *Splet okoliščin* v sodelovanju z Joséphine Evrard, leta 2012 pa solistična predstava *Okus tišine vedno odmeva*, za katero je na festivalu Gibanica 2015 prejela nagrado žirije in nagrado občinstva za najboljšo predstavo. Leta 2015 je pripravila avdio-video instalacijo *Obrazi glasov/šum*, ki ji je sledila solo predstava *Telo glasu*. Izdala je tudi dva avtorska albuma *Crying Games* in *Taste of Silence*, je članica glasbene skupine Borghesia, s katero je sodelovala pri dveh zgoščenkah *And Man Created God* in *Proti Kapitlaciji*, kot soavtorica pa se pojavlja tudi na albumih *Ljubljana–Wien* in *Theoral Number 8* (Christof Kurzman), *Kabinet čudes Brutka Bimbiča* (Bratko Bibič & The Madleys), na kompilacijski zgoščenki *Eksperiment Slovenija ...* S svojim solo projektom *iT* in kot vokalistka je sodelovala na mnogih festivalih tako doma kot tudi v tujini (Zagreb, Beograd, Skopje, Dobbia, Dunaj, Biel, Basel, Ženeva, Budimpešta, Berlin, Baltimore, Wels, Tokio, Kyoto, Kassel, Wuppertal, Wrocław...). Njene kompozicije za geste in glas so bile izdane v knjigah Mathieu Copelanda *Une exposition à être lue* in *Chorégrapheur l'exposition* ter uprizorjene v Ženevi, Parizu in Madridu. Redno tudi poučuje na delavnicah z glasom v Ljubljani in v tujini.

Adriana Josipović (1980, Zagreb) je performerka, igralka in klovnesa. Izobraževala se je po metodah Grotowskega, Strasberga, Čehova, Stanislavskega in Lecoqa pod mentorstvom številnih tujih in domačih umetnikov. S klovnsko tehniko se je srečala leta 2009 pri delu z Lee Delong, Jangom Edwardsom, Amijem Hattabom, Gabrielom Buendia Chameom in Aitorom Basaurijem, leta 2012 pa je sodelovala v prvih hrvaških klovnskih predstavah v produkciji zagrebškega Triko Circus Teatra. Je članica HDDU (Društva hrvaškim dramskih umetnikov), mednarodnega kolektiva International Theater Observatory pod vodstvom Sergeja Kovalevicha (RU/FR), hrvaških gledaliških skupin Kuća ekstremnog muzičkog kazališta in Kugla Glumište pod vodstvom D.B. Indoša, ter umetniškega kolektiva Somagram pod vodstvom Laure Potrović (FR/HR). Je tudi članica raziskovalno-izvajalske fokus skupine projekta *Knowing From the Inside* na antropološkem oddelku Univerze v Aberdeenu na Škotskem in ena od ustanoviteljic umetniške organizacije Tvorba Otvorenih Konstruktata - TOK ter zunanja sodelavka belgijske plesne skupine Cie Felicetti Chazerand (Bruselj). Kot avtorica, izvajalka, mentorica in asistentka je sodelovala s številnimi umetniki: Malo Kline, Florence Augendre, Anno Nowicko, Lucijo Barišić, Marto Kolego, Borutom Šeparovićem, Oliverom Frljićem ... Trenutno sodeluje z igralcem Jorgeom Parentejem v Parizu (La Guillotine) in s plesalko in koreografinjo Rosalind Crisp v Berlinu.

Nika Rozman (1985, Ljubljana) je pod mentorstvom profesorjev Jožice Avbelj in Jerneja Lorencija leta 2010 diplomirala iz dramske igre in umetniške besede na AGRFT. Iste leta se je zaposlila v MGL, leta 2014 pa prestopila v ansambel SNG Drama Maribor. Ustvarila je več kot trideset gledaliških vlog, med njimi mnoge nosilne, kot so Shakespearovi Julija in Ofelija, Cankarjeva Jacinta, Wedekindova Lulu, Katerina Ostrovskega, Saša Viripajeva, Lotzova Mrs. Pellner ... Sodelovala je v gledaliških produkcijah APT Novo mesto, Gledališča Glej, Mini teatra, SNG Drama Ljubljana, Gledališča Škuc, Slovenskega mladinskega gledališča, z Zavodom Margareta Schwarzwald, Masko, Vio Negativo in nastopila v številnih filmskih, video in televizijskih projektih, med drugim v kratkih filmih Barbare Zemljič, Tomaža Gorkiča, Marine Gržinič, Pile Rusjan, Urške Djukić itd., v celovečernih filmih *Kruha in iger* in *Pod gladino* Klemna Dvornika in v filmu *Idila* Tomaža Gorkiča. Prejela je Borštnikovo nagrado za mlado igralko za vlogo Katerine v uprizoritvi *Nevihta* Mestnega gledališča ljubljanskega, priznanje ZDUS za umetniške dosežke za vloge v predstavah *Prevare* Jere Ivanc (MGL), *Pohujšanje v dolini šentflorjanski* Ivana Cankarja in *Lulu* Franka Wedekinda (obe Drama SNG Maribor) in Vesno za najboljšo stransko vlogo za vlogo Mie v filmu *Idila*.

Nataša Živkovič (1981, Ljubljana) ustvarja na različnih področjih uprizoritvene umetnosti; od sodobnega plesa, gledališča do performansa. Po končani Srednji baletni šoli v Ljubljani se je preusmerila v sodobni ples in sodelovala s številnimi koreografi in koreografinjami, ustvarja pa tudi na polju gledališča, filma in videa. Diplomirala je iz primerjalne književnosti in francoskega jezika, deluje pa kot samozaposlena plesalka in igralka, koreografinja in mentorica. Z Vio Negativo sodeluje od leta 2006, je del ekipe No!Training Lab, ki jo vodi Katja Legin, soustvarila je že številne projekte v produkciji Emanata, kjer je od leta 2013 tudi redna članica tehnoburleske *Tatovi podob*. Za avtorski prvenec *Prva ljubezen, drugič* (*Preboleti Naceta Junkarja*) in plesno-gledališko udejstvovanje je v letu 2009 prejela nagrado *zlata ptica*. Njeno zadnje avtorsko delo *Zavoljoočeta* (2014) je posvečeno očetu. V zavodu Bunker je 2014/2015 sodelovala pri projektu *Igrišče za gledališče*, ki se je posvečal kulturno-umetnostni vzgoji v izobraževanju. V letu 2016 je soustvarila predstave *Če si srečen* (Bunker), *V zavetrju časa* (Lutkovno gledališče Ljubljana) in *Morda na videz kdaj kot vsi ljudje* (Emanat). Trenutno sodeluje kot izbrana umetnica v dvoletnem evropskem projektu sodelovanja *Uprizarjati spol – ples razlik*, ki poteka med partnerji iz Slovenije (Mesto žensk), Italije, Španije, Nizozemske in Velike Britanije.
